

Het einde is in zicht..

Na een klein jaar wonen in Oeganda en daarna 5 jaar in Zuid-Soedan, meer dan 2000 vliegreizen en meer dan 2100 veilige landingen in alle uithoeken van dit land, is de nog lang niet uitgevlogen. De nood in het land is groter dan ooit, er is veel onrust en onveiligheid in het land en de economie is ingestort. Er is een enorm voedseltekort en er zijn vele vluchtelingen in het land. De mensen in Zuid-Soedan hebben het heel erg zwaar. Maar ondanks dat het werk van MAF hier nog lang niet klaar is, hebben we toch besloten dat het voor ons gezin tijd wordt om Zuid-Soedan te gaan verlaten.

Dank met ons mee voor:

- Al de veilige vluchten die uitgevoerd mogen worden.
- Alle hulp die gegeven kon worden aan de mensen die op zulke moeilijk bereikbare plaatsen wonen.

Toen we met [MAF](#) op uitzending gingen hebben we altijd gezegd; ‘Stuur ons maar naar een plek waar de nood het hoogste is.’ Dat is hier in Zuid-Soedan ook zeker gelukt! Echter, waar de nood het hoogst is, is het leven ook het meest beperkt. De afgelopen jaren zijn onze kinderen met heel erg veel plezier naar JCA gegaan; een kleine, internationale school waar ze het enorm naar hun zin hebben gehad. Doordat ze daar elke dag in een veilige omgeving goed onderwijs konden krijgen, waren we in staat om hier te wonen. Helaas hebben een aantal leraren om verschillende redenen de school moeten verlaten en nu komt de kwaliteit van het onderwijs in het gedrang. De oudste meiden zijn toe aan middelbaar onderwijs maar doordat de school niet genoeg personeel heeft, is het niet in staat om kwalitatief goed middelbaar onderwijs aan te bieden.

Daarbij komt dat onze oudste meiden in een leeftijd komen dat lokale meisjes aan een huwelijk moeten gaan denken. Amber heeft zelfs haar eerste aanzoek al gehad. Dus je begrijpt, voor haar veiligheid kan zij (en de andere meiden) echt nergens alleen heen en is ze altijd bij ons op de compound. De afgelopen jaren was dat allemaal oké, er zijn hier altijd vriendjes om mee te spelen en genoeg avonturen te beleven. Maar we gaan naar een nieuwe fase in hun leven, waarin het tijd wordt dat hun wereld iets groter wordt dan onze compound.

Bid met ons mee voor:

- Bescherming voor ons gezin in de laatste periode in Zuid-Soedan,
- Een goed afscheid voor ons allemaal. Dit is in de afgelopen jaren echt ons thuis geweest en het doet ons, maar ook de meiden echt verdriet om het allemaal achter ons te laten.
- Blijf ook bidden voor Zuid-Soedan. De politieke onrust is nog steeds groot. Bid voor vrede, voor de hongersnood, voor bescherming tegen ziekten (in bijzonder het Ebola-virus wat in buurland Congo zo rondgaat.)

Deze beslissing hebben we gemaakt met hele dubbele gevoelens. We houden enorm van het werk wat we hier mogen doen en het werk is nog lang niet klaar. Voor onze kinderen is Juba echt ‘thuis’ en we gaan dit leven heel erg missen. Maar

we hebben altijd gezegd dat het welzijn voor onze kinderen voor onze missie zou gaan. Daarom gaan we hier het stokje overdragen aan de volgende generatie (door Ide opgeleide) piloten en komen wij zelf in een seizoen van afscheid nemen. Het plan is dat we tegen het eind van dit jaar naar Nederland zullen gaan verhuizen.

Dus Nederland: here we come! Op naar het volgende avontuur!

Liefs van Ide, Sabine en de meiden

*Fly For
Hope*

Als ThuisFrontTeam zijn we trots op Ide en Sabine

De familie zal naar verwachting eind november terugkeren naar Nederland. De verhuizing brengt allerlei eenmalige kosten met zich mee. Daarnaast treed Ide uit dienst bij de MAF en gaat op zoek naar een nieuwe werkgever. Onze vraag aan u als financieel supporter is of u uw financiële bijdrage tot het einde van het jaar zou willen doorzetten om deze kosten te kunnen dekken. In deze nieuwsbrief vindt u ter toelichting [een brief van de MAF](#).

Mocht u vragen of opmerkingen hebben over dit grote nieuws of de gevolgen van uw support; neem vooral contact met ons op via tftgooden@gmail.com

Wilt u Ide, Sabine en de meiden meenemen in uw gebed?
